

EDITURA
HERG BENET

A B I S A

IULIAN TĂNASE

ABISA

Colecția $\sqrt{5}$

EDITURA
HERG BENET

2016

© 2016 Iulian Tănase

© 2016 Editura Herg Benet, pentru prezenta ediție

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Editura Herg Benet

Str. Aurel Vlaicu nr. 9, sector 2, București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Concept grafic: TheSpartan Bureau

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TĂNASE, IULIAN

Abisa / Iulian Tănase. - București : Herg Benet, 2016

ISBN 978-606-763-086-2

821.135.1-32

Tipărit în România

IULIAN TĂNASE

ABISA

ediția a 2-a

FRAGMENTE DIN CARTE

EDITURA
HERG BENET

2016

„Visul este o a doua viață. Primele momente ale somnului sînt imaginea morții.“

Gérard de Nerval

„Dacă prin lucrurile vizibile sînt contemplate cele invizibile, cu atît mai mult sînt aprofundate lucrurile vizibile prin cele invizibile...“

Maxim Mărturisitorul

„Ofer această carte celor care au pus credința lor în vise, ca în singurele realități.“

Edgar Allan Poe

ONDINNONK

Stimate Somn,

Vreau să îți spun câteva lucruri despre cum văd visul indienii huroni, pe care le-am aflat dintr-un eseu scris de Anthony F.C. Wallace și intitulat „Visele și dorințele sufletului: un model de teorie psihanalitică întâlnit în cultura irochezilor din secolul al șaptesprezecelea“, publicat în anul 1958 în *The American Anthropologist*. De neam irochez, huronii cred că visul este limbajul dorințelor neîmplinite. Indienii huroni numesc „ondinnonk“ dorințele secrete ale sufletului, pe care starea de veghe fie le ignoră, fie pur și simplu nu le poate percepe. „Ondinnonk“ apar în timpul călătoriilor pe care le face sufletul în timp ce corpul doarme de parcă ar muri. După indienii huroni, CINE NU RESPECTĂ CEEA CE DICTEAZĂ VISELE SE FACE VINOVAȚ DE O GRAVĂ CRIMĂ. Visele comandă, stimate Somn, huronii asta cred, și, DACĂ VISĂTORUL NU ÎNDEPLINEȘTE ORDINELE, SUFLETUL SE SUPĂRĂ ȘI ÎMBOLNĂVEȘTE TRUPUL SAU ÎL UCIDE.

Cu sîngele pus la rece,
Palev Iona

MUZICA ESTE COMESTIBILĂ

Palev și Abisa stau la o masă. E un întuneric încăpător. Miroase a lumânări otrăvitoare. O ciupercă uriașă, îmbrăcată în rochie de mireasă, cântă o polcă extravagant de comestibilă.

— Ești singurul bărbat pentru care mi-aș da viața, îi spune Abisa.

— Borbro, îi răspunde Palev.

Ciuperca festivă schimbă repertoriul din mers. Întunericul se contractă și se ascunde în scrumiera care valsează pe masă.

— ÎNTR-O NOAPTE VOI ÎNCEPE SĂ TE VISEZ ȘI NU MĂ VOI MAI OPRI, spune Abisa.

— Burcep, îi răspunde Palev.

UN NECROFILOLOG ÎN TOATĂ REGULA

Palev Iona are o vîrstă complicată. El este bun prieten cu Somnul. Privit de sus, Palev pare un om tînăr. Are o iubită, Otră Bruja, oarecum inexistentă, oarecum poetă, pe care o adoră. A scris și Palev cîteva cărți de poezie pe care le-a publicat sub pseudonim. Palev este pasionat de limbile moarte și necunoscute. Nu o dată a spus despre el că este un necrofilolog în toată regula. La vîrsta de treizeci de ani, pentru că se simțea foarte singur, Palev a descoperit o limbă, loidh, și o țară, Lodhi, unde se refugiază ori de cîte ori simte că în jurul lui oamenii vorbesc altceva decît ar putea el înțelege. „Borbro“ este cel mai complicat cuvînt al limbii loidh, însă nu pronunția lui este dificilă, ci lupta fizică pe care o duce Palev cu acest cuvînt, cu acest cuvînt care seamănă mai degrabă cu un cuțit. Nu este lipsit de interes că, în limba loidh, „TIMPUL“ ESTE FEMININ LA PREZENT, MASCULIN LA TRECUT ȘI NEUTRU LA VIITOR. Înainte de a o recunoaște pe Otră Bruja, înainte de a înțelege că Otră Bruja este iubita predestinată pe care ca un disperat o căuta scotocind prin uterele a tot felul de femei care ar fi putut-o aduce la viață, Palev a avut o relație stranie cu Abisa. Vreme de cîteva ani, la anumite intervale de timp,

întâmplătoare sau nu, Abisa l-a visat. Visându-l pe Palev, Abisa a atins, în cel mai înalt grad, *starea de Burcep*. Mai întâi a fost Milarepa, însă, în cele din urmă, Abisa a fost aceea care l-a făcut pe Palev să înțeleagă că LUMEA A FOST CREATĂ DE O FEMEIE.

E BINE SĂ TE NAȘTI LA TIMP

Abiscruda și Altiulus s-au născut într-o noapte. Abisa visa. Palev vorbea cu Somnul. Pisica Halucinogenă dansa pe o sîrmă întinsă între doi copaci lipsiți de apărare. CÎND S-AU NĂSCUT, ABISCRUDA ȘI ALTIULIUS AVEAU TREI ANI.

CUM ZICEA ȘI HERACLIT, VISELE NE IMPRIMĂ PERSONALITATE

Stimate Somn,

Îți amintești, poate, ce spunea prietenul nostru Heraclit (citat de Plutarh în *De superstitione*): „Pentru oamenii treji, există o singură lume, comună tuturor, dar în somn fiecare se îndreaptă spre propria lui lume“. Să nu mi-o iei în nume de rău, bunul meu Somn, dacă îți voi spune că Heraclit vorbea, de fapt, despre funcționarea reală a gândirii, despre gândirea care, în vis, devine liberă de orice constrângeri și convenții aflate la mîna modei sau la mîna contrariului modei, ceea ce, în definitiv, este exact același lucru. ÎN STAREA DE VIS, GÎNDIREA NU CUNOAȘTE POLITETEȚA ȘI DEFERENȚA, ci impolitețea cea mai puțin amabilă și diferența cea mai indiferentă. În starea de vis, gândirea este egală cu ea însăși, numai în această stare ea funcționează după cu totul alte reguli decît cele ale conștientului politicoș. În starea de vis, hazardul obiectiv este foarte subiectiv și fiecare om este altceva. Visele ne imprimă personalitate și identitate, ele ne fac cu adevărat reali. În starea de vis, liberele asociații se produc cu viteza luminii stinse – stinse de o mîină inconștientă, criminală și pe deplin favorabilă. În

starea de veghe, însă, oamenii sînt obiectivi, raționali, inteligenți și cam cretini, și seamănă uimitor de bine unii cu alții. Așadar, să visăm, stimate Somn, să visăm, căci CINE NU VISEAZĂ NU ÎNȚELEGE NIMIC DIN PROPRIA-I MOARTE.

Cu somnolență criminală,
Palev Iona

E CUMPLIT SĂ VISEZ CĂ NU TE MAI POT VISA

Dragă Palev,

Am visat că nu te mai pot visa. Am avut un coșmar noaptea trecută, în care cineva „de sus“ ne spunea că nu ne mai putem visa unul pe celălalt și, mai ales, eu pe tine. Era ca o pedeapsă pentru tot ce îți făcusem. Mi s-a spus că putem avea orice fel de legătură, numai asta nu. PEDEAPSA ERA CĂ NU TE VOI MAI VISA NICIODATĂ. Eram foarte panicată și agitată, am început să plîng și să spun că renunț la orice altceva, numai la asta nu, eram de-a dreptul disperată, și tu îmi spuneai să fiu liniștită, că o să îmi împrumuți tu niște fragmente din visele tale, fără să știe EI, că vom găsi noi o cale de a ne visa unul pe celălalt fără să fim prinși, vom găsi noi o cale de a le adormi LOR vigilența, căci tu mai fuseseși pedepsit pentru lucrurile interzise pe care le-ai făcut și de fiecare dată ai reușit să scapi. Cum să nu te mai visez!? Cum să nu te mai visez!?

Cu legume onirice în mâini,
Abisa

ATENȚIE, SE VISEAZĂ!

Stimate Somn,

Tocmai m-am trezit, mi-am făcut o cafea, am stropit-o cu puțin whisky, i-am dat să bea niște lapte, mi-am aprins o țigară și așa mai departe. Îmi plac mult diminețile, stimate Somn, eu m-am născut dimineața și, când e foarte liniște, mai aud uneori strigătele femeii aceleia tinere și foarte frumoase care mi-au însoțit nașterea. Am visat mult azi-noapte, dragă Somnule, a fost o călătorie lungă și bogată, cu multe întâmplări, una dintre ele fiind de departe cea mai tulburătoare, fiindcă în această secvență m-am întâlnit din nou cu mine. Ajuns în acest punct, visul a simțit nevoia să continue în alte locuri și cu alte chipuri, știam că trebuie să mă trezesc pentru a transcrie ceea ce tocmai visasem, dar nu puteam, așa că am reluat acel vis din care nu puteam lipsi cheile, discurile de vinil, o femeie îmbrăcată în negru și, mai ales, acel profesor cu șapcă pe cap. Din nou mi-am spus, în somn, că trebuie să mă trezesc pentru a nu pierde visul, îmi spuneam că de data asta chiar trebuie să mă trezesc și să notez totul, TREZEȘTE-TE, ÎMI SPUNEAM ÎN SOMN. Dormeam și, în visul de după acel vis, strigam la mine să mă trezesc, dar voința îmi era paralizată

de acel amestec dintre starea de veghe și starea de vis. OCHII MEI GONEAU ÎN SPATELE PLEOAPELOR, STĂRILE REM ÎȘI CEREAU DREPTUL LA O VIAȚĂ DE NOAPTE CORECTĂ, și eu nu puteam să mă împotrivesc, stimate Somn, căci nu te poți lupta cu propriile tale vise. S-a întâmplat apoi că, după alte secvențe, visul inițial, acela cu cheile și profesorul, a revenit, și așa se face că, noaptea trecută, am visat de trei ori același lucru. Da, stimate Somn, când m-am trezit, am transcris visul, nu pierdusem decît foarte puțin din el, și-l voi povesti cu prima ocazie.

Cu brațe descuiate,
Palev Iona

CU DUMNEZEU TE JOCI SAU NU TE JOCI

Abiscruda și Altiulius așteaptă să li se nască părinții.

— Hai să ne jucăm de-a Dumnezeu, zice Altiulius.

— De-a Dumnezeu singur? Nu, nu așa, mai bine să ne jucăm de-a Dumnezeu și Bărbatul, zice Abiscruda.

— Eu vreau să fiu Bărbatul!

— Bine, Altiulius, atunci eu o să fiu Dumnezeu.

— Și acum ce facem?

— Închidem ochii și așteptăm. Până la urmă, tot se vor naște.

SFÂRȘIT FRAGMENTE

www.hergbenet.ro

Editura Herg Benet

Str. Aurel Vlaicu nr. 9

Sector 2, București, România.

E-mail: editor@hergbenet.ro

Bun de tipar: octombrie 2016.

Apărut: 2016.

Tipărit în România.

E dimineață, Abiscruda îi povestește lui Altiulus despre un cercetător al somnului, pe nume Dement, pe care ea l-a visat. Palev și Abisa aud întreaga discuție dintr-o cameră alăturată, și surd.

– Acest Dement, în visul meu, cerceta somnul oamenilor și oamenii aveau somnul tulbure și cercetătorul Dement le privea somnul în ochi și zîmbea. Eu eram trează în visul meu și cercetătorul a venit la mine și mi-a zis: „La șaptezeci de ani, oamenii visează de opt ori mai puțin decît nou-născuții“.

Altiulus o ascultă pe Abiscruda, și spune:

– Păi, da, bătrînii nu mai au de ce să viseze, CÎND EȘTI BĂTRÎN ȚI SE TERMINĂ VISELE.

– Nu, Altiulus, BĂTRÎNII VISEAZĂ MAI PUȚIN FIINDCĂ LI SE USUCĂ PLEOAPELE, de aia. NOU-NĂSCUȚII VISEAZĂ MULT PENTRU CĂ PLEOAPELE LOR MIROS A LAPTE.

– Asta ți-a zis-o cercetătorul?

– Nu. Asta i-am zis-o eu lui.

– Copiii ăștia parcă sînt de pe altă lume, spune Abisa în șoaptă.

WWW.HERGBENET.RO

ISBN 978-606-763-086-2

9 786067 630862 >